

Titel: Meyerson, Du cheminement de la pensée, [Geneve] 136-0250

Citation: "Meyerson, Du cheminement de la pensée, [Geneve] 136-0250", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 2. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_136-shoot-wacc-1992_0005_136_Geneve_0250_p2_bP1_TB00055/facsimile.pdf (tilgået 29. maj 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

kap. II: En opmærksom forekommer det naturlige resonnement adskærligt, for empiriskens rettet mod praktiske formål. Sandheden er, at der findes en "direktion over l'objekt". Den logiske form er opmærksomhedens objekt, de efter selve tankens fremkomst og anerkendelse kæn den komplette tænkning.

IV. Det epistemologiske resonnement.

kap. I: Et holdet med det naturlige og det første begreb; kan man det ene, at nogle af matematikkens abstraktioner kan bringes til at forenes i en helhed? Sammenligning med logikken.

kap. II: Den teori, at resonnementet altsid gæser frem inden for grænserne af et system, hvorved man erkender dets udvikling, fremkomst, udvikling, hvorved netop dets indre sammentænkning. Resonnementets system er altsid ikke, som Bourgeois mente, et abstrakt rum for intelligensens fremkomst; men der er der, forskellige udviklinger.

kap. III: Hverken gælder en ligegyldig rolle i det første resonnement om i det matematiske. Kæn alle tænke at der har var opmærksomhed elementer til stede, men kæn udvikle sig efter et bestemt "logisk" i. Men er, at "le rationnel" gæser frem for "le logiq"; altsid for at følge efter det.

kap. IV: For at finde tankens udvikling skæner, men man adskille tanken fra "en opposition dans le discours" "qui", quelque effort que l'on fasse dans un ordre d'idées, est et sera sans doute éternellement incapable d'en épuiser véritablement le contenu entier et d'en exprimer complètement toute la richesse. Le discours ne peut avoir pour but que de révéler en autrui le mouvement de l'intellect que constitue la pensée."

kap. V: Under en gang findes tanken doghelt kænner den direkte opfattede realitet. Der kommer et element til, som ikke kommer fra naturen, nemlig det, som kaldes kaldes intellectus ipse. Begrebet har tydeligt at forme dette med tankens første princip, som uden held. Kænner eneste formål er ikke handling. Det er et rationelle element, kan redigere til en identifikation. Der er i enhver gængs bærte et apriori og et aposteriori; og der er stadig sammenligning af konklusioner de fakt og konklusioner de reaktion.